

מהמקרו למיקרו

מאת: גילי כהן-לב
צילום: עוזי פורת

תכנון ועיצוב פנים: קרן אופנר עיצוב ואדריכלות
פרויקט: בית פרטי
תכנון ארכיטקטוני: אורנה גבעון

עיצוב הפנים שהעניקה האדריכלית קרן אופנר לבית במושב, לא הותיר דבר ליד המקרה. פתרונות אחסון חכמים, שמירה על מרחב ו"טוטאל לוק" שמגיע עד הפרטים הקטנים ביותר, יצרו חלל מסוגנן וקוהרנטי המשמר מראה מוקפד לצד נוחות מגורים

הרי שאזור הסלון חובר לאזור בו מרוכזות הפונקציות המשותפות תוך יצירת מרחב פתוח המאפשר למצויים בו לקיים קשרי עין ישירים, ואת ממד הפתיחות מעצים מקצב של ויטרינות גדולות החושפות שטח רחב ידיים בחזית האחורית. הויטרינות משמשות כפתחי יציאה לרחבת ישיבה מרוצפת ומחופה בפרגולה, אשר לאחריה משתרעת מדשאה גדולה שבחלקה ה"רחוק" מתנשא דק עץ מוגבה המכיל בריכת שחייה (גודלו של המגרש שני דונם והבית ניצב בחלקו הקדמי).

על בסיס חיבתה של בעלת הבית למראה מודרני טוטה אופנר קונספט עיצובי שנשען על "טוטאל לוק", זורם, לדבריה, "מהמקרו למיקרו" - מושתת על גווי לבן ואפור עם נגיעות קלות של שחור, וחל על כל פרט ואלמנט ששולב בעיצוב, מגיע, אפילו עד מערכות המצעים והכלים שנבחרו בהתאם. בתוך כך, מסגרתו החומרית של החלל נרקמת מריצוף באריחי גרניט פורצלן אפורים וקירות לבנים, כך שדבר אינו מפר את הזרימה הקוהרנטית, והקפיצה חסרת הפשרות על הגוונים שנבחרו ועל צמצום יחסי בשילוב פריטי ריהוט ונוי מייצרת ניקיון ויזואלי ומשמרת את ממדיו הנדיבים.

שביל כניסה בנוי עץ ואכסדרה קדמית נעימה, בנויה מעץ אף היא ומוגבהת מעט ממישור השביל, מקדמים את פני הבאים לבית השוכן באחד המושבים **באזור...???,** ומייצרים תחושה מזמינה החוברת היטב לשלווה הנסוכה סביב: מבנה חד קומתי המשתרע על שטח של 300 מ"ר ומתאר מעטפתו נקי הקווים מורכב משני גושים "קובייתיים", המחוברים באמצעות פרק גבוה משופע ומחופה רעפים. את תכנונו הארכיטקטוני ביצעה האדריכלית **אורנה גבעון**, ואת שלבי הגימור ועיצוב הפנים ביצעה האדריכלית **קרן אופנר** "בעוד בעל הבית נטה לשוות לו סגנון כפרי, הרי שרעייתו העדיפה סגנון מודרני, ומסתבר שהעדפתה ניצחה" אומרת אופנר על החלל לו שיוותה חזות עכשווית בעליל, כאשר רק קורות עץ חשופות המלוות את תקרתו הגבוהה והמשופעת של הסלון מהוות אזכור למוטיב הכפריות ש"הובס במערכה הזוגית".

בתוך הבית פנימה מיתרגמת המבניות לחלל מלבני/מאורך המאופיין בזרימה רציפה, ובו בזמן נחלק לאגפים מוגדרים בברור: בעברו האחד (אחד הגושים הקובייתיים) מרוכזים חדרי הילדים והשינה, בעברו השני מרוכזות פונקציות משותפות ומשפחתיות, ומרכזו הינו סלון מרווח. בעוד אגף החדרים מופרד מהרצף כמתבקש מאופיו הפרטי,

כיסאות בר גבוהים עם ריפוד בד לבן. הקיר מאחוריה, שנראה כיחידת ארונות גדולה במיוחד המשתרעת על פני כל שטחו, מתברר כקיר פתונות רב תכליתי שהינו הרבה מעבר ליחידת אחסון גדולה: אמנם חלק נכבד מהחזיתות אכן מכסה על חללי אחסון, אך הרצף האחיד כולל גם חזיתות "קומו פלאש" שמצניעות מאחוריהן אלמנטים מבניים, וכן פתחים סמויים המובילים לחללים נוספים המצויים מאחורי הקיר - חדר נוסף לאירוח, חדר שירות, ויציאה נוחה לגינה ולחנייה. בקצה הקיר "פונה" מערך הארונות ו"נכנס" לחדר המשפחה הממוקם בניצב לו, שם הוא הופך ליחידת מדפים/ספרייה המשתרעת אף היא על פני כל הקיר. היות ומדובר בשטח פנים גדול למדי ועל מנת שהמסה הלבנה לא תיצור מראה אנמי או משעמם, שיחקה אופנר עם מרקמי הגימור של החזיתות: בחלק מהן, כמו גם במגירות של יחידת האי, שולבו ידיות גדולות דמויות כפתורים זהובים ה"מקפצות" את ממד הלבן, לבאחרות, בעיקר לאלה הקרובות לפינת האוכל הרשמית ולמעשה מצויות מאחוריה, הוענק גימור המשלב סרגלים אופקיים ומקנה עניין צורני נאה.

מראה גדולה וגבוהה המושענת על הקיר במבואה, היא, למעשה, הפריט היחיד שמסמן את הכניסה לחלל המרווח, ולאחריה נחשף הסלון שקורות תקרתו נצבעו בווש לבן והמרווחים ביניהן "נסגרו" באמצעות שימוש בגבס שבתוכו הושקעו גופי תאורה. עיצובו של הסלון מסוגנן ומזמין השתרעות נינוחה כאחד: ספה שחורה בריפוד קפיטונאז' אך ללא שילוב כפתורים; שני שזלוגים אפורים לשקוע בתוכם; שולחן קפה מעץ אלון; שטיח עגול גדול מאד בגווני אפור משתנים; ומנורת צד עומדת אשר כמו מסוככת על פינת הישיבה ומפיצה אור נעים ורך ליושבים בה. הקיר התוחם את הסלון, שהינו זה המפריד בין האגף הפתוח ובין האגף הפרטי, תוכנן עם מעין יחידה בנויה בחלקו **התחתון.....????** (חסרה לי אינפורמציה, ואפשר גם לוותר ולכתוב על כך בכיתוב התמונה...)

מימין לאזור הסלון, כשהוא צופה אליו ישירות ומרשים בנוכחותו הלבנה, ממוקם אגף המטבח-פינת אוכל-פינת משפחה. המטבח הנוח עוצב בגימור שליוף לק ובמרכזו ניצבת יחידת אי גדולה שצדה האחד כולל מגירות נוחות והשני משמש כדלפק אכילה נוח לו צוותו

דוברים באותה שפה מוקפדת ומסוגננת עד אחרון הפרטים. חדרי הילדים נוחים ופונקציונאליים, ולצד נוסחת הצבע השלטת בבית משלבים גם נגיעות צבעוניות נוספות, וביחידת השינה שב לככב הגון הלבן שמשווה לחללה חזות רכה. עיצוב החלל הינו סוג של הכלאה בין מודרני לרומנטי, וכמו בעיצוב המטבח, כך גם בעיצוב ארונות הקיר שילבה אופנר טקסטורות גימור משתנות ליצירת עניין - מרקם חלק לצד מרקם מחורץ, ודלת הכניסה לחדר הרחצה הצמוד מוצנעת גם כאן כחלק בלתי נפרד מהחזיתות, כשהיא "סוגרת" סיפור של עיצוב מהודק שלא הניח דבר ליד המקרה.

"עם כל הקפידה המאפיינת אותו", אומרת אופנר, "מדובר בבית שנועד למשפחה עם ארבעה ילדים, וחשוב היה לשמור על נוחות ופונקציונאליות. הדגש שניתן לפתרונות אחסון רבים ומגוונים, וקונספט שנועד לשמר את המרחב ומשלב היבטי פרטיות ושיתוף כאחד, הצליחו לייצר התנהלות נוחה ונעימה מבלי לוותר על מראה מעוצב ומסוגנן".

את מרב שטחה של פינת האוכל, הממוקמת על אותו "קו אורך" של יחידת האי, תופס שולחן גדול עשוי עץ אלון המאפשר לארח סביבו בנוחות, ושפת העיצוב מחברת את שני האזורים באורח זורם ונעים לעין. כך, למעט גובהם, השונה כיסאות פינת האוכל וריפודם הלבן זהים לאלה של כיסאות הבר הגבוהים במטבח, ואת תחושת המשכיות משלימים **שלושה ?? גופי תאורה** זהים בעלי אהילי גדולים, ולבנים כמובן, המשתלשלים מעל יחידת האי ומעל שולחן האוכל. פינת המשפחה ממוקמת מאחורי פינת האוכל וכמו באלכסון אליה, וכיאה לאזור שנועד לשהייה משפחתית שולבו בה ספה פינתית גדולה ונוחה לשעות של בילוי לא פורמאלי בצוותא.

לעומת תחושת הפתיחות שמאפיינת את חללי האירוח והאזורים המשותפים, אגף החדרים הממוקם בעברו השני של החלל משמר ממד פרטי-אינטימי, והחדרים ממוקמים סביב עמוד גדול המדגיש עוד יותר את ממד הפרדה: **שלושה (ארבעה?)** חדרי ילדים, חדר רחצה גדול המשמש אותם ויחידת שינה. העיצוב המהודק שנקטה אופנר בתכנון הפנים ניכר גם באגף זה, וכל הפרטים והאלמנטים ששולבו בחדרים

